

בש"פ 7882/16 - מדינת ישראל נגד סאמר ג'זין

בבית המשפט העליון

בש"פ 7882/16

כבוד השופט א' שהם
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

סאמר ג'זין

המשיב:

בקשה (שלישית) להארכת מעצר מעבר לתשעה
חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד סיוון רוסו

בשם המבקשת:

עו"ד חאזם יוסף

בשם המשיב:

החלטה

1. לפניי בקשה (שלישית) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 23.10.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 52167-07-15, בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. בין השנים 2014-2015, שימש המשיב כמאבטחו ועוזרו האישי של כומר, אשר עומד בראש ה"פורום לגיוס העדה

עמוד 1

הנוצרית" (להלן: הפורום). ביום 27.7.2015, הוגש נגד המשיב כתב אישום, הכולל חמישה אישומים, המתארים מסכת ארוכה של עבירות מין וסחיטה באיומים, אשר ביצע המשיב, לכאורה, כלפי חמש נשים שונות (להלן: "המתלוננות").

מעובדות כתב האישום עולה, כי המשיב ניצל את מעמדו בפורום, לשם ביצוע עבירות מין חמורות ביותר במתלוננות, תוך שהוא מתחזה לאדם שעובד בשירות כוחות הביטחון. כתב האישום משתרע על פני כ-15 עמודים, ולפיכך, קצרה היריעה, במסגרת ההחלטה בבקשה שלפניי, מלפרט את כלל עובדות כתב האישום. לאור זאת, אסתפק בתיאור תמצית המעשים המיוחסים למשיב, בדגש על דפוס הפעולה שהופעל.

המתלוננות הן נשים מהמגזר הערבי נוצרי, אשר השתייכו לפורום או פנו לפורום בבקשה לעזרה מסוימת. המשיב נהג ליצור קשר עם המתלוננות, באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק", כשהוא מתחזה כעובד בשירות כוחות הביטחון (שב"כ, משטרה או מודיעין), ומציג עצמו כמי שיכול לסייע להן באופנים שונים. אט אט, הידק המשיב את הקשר עם המתלוננות, עד שלבסוף יצר עמן מגע מיני, כמתואר בקצרה להלן.

אשר למתלוננת ששמה א', המגע המיני הראשוני עמה בוצע אמנם בהסכמה, ובמסגרת קשר רומנטי אשר התפתח בין השניים, אך זאת תוך שהמשיב מסתיר ממנה את עובדת היותו אדם נשוי, ומבטיח לה הבטחות שווא כי יתחתן עמה. למתלוננת ששמה ג', סיפר המשיב בכזב, כי באפשרותו להעסיק אותה כ"מחסלת" בשב"כ, אולם, טען בפניה, כי בכדי שהממונים עליו יאשרו את המינוי, עליהם להעמיד פנים כי הם בני זוג. לשם כך, דרש המשיב מ-ג' שתכתב עמו בהודעות טקסט רומנטיות ומיניות. בהמשך, לקח המשיב את ג' לצימר ביישוב "שזור" (להלן: הצימר), ודרש שתקיים עמו יחסי מין. מתלוננת אחרת, ו', נסעה עם המשיב ברכבו, לאחר שזה הביע נכונות להסיעה למקום עבודתה. ואולם, חלף זאת הוביל אותה המשיב לצימר, לאחר שבמהלך הנסיעה איים עליה והפחידה. בהגיעם לצימר, ובשל מוראה של ו' מפניו, אילץ אותה המשיב לבצע בו מין אוראלי, ולאחר מכן בעל אותה. את המתלוננת ששמה ז' הסיע המשיב ברכבו לאזור חשוק, בסמוך לטיילת בעיר עכו, לאחר שקודם לכן איים עליה במסרונים ובשיחות טלפון, במטרה להניעה להיפגש עמו. בהגיעם ליעד שאלו כיוון המשיב, החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת, חרף התנגדותה, ואף כפה אותה לבצע בו מין אוראלי. יצוין, כי המשיב הטריד מתלוננת נוספת, ששמה ה', באמצעות שיחות טלפוניות חוזרות ונשנות ואיומים רבים על חייה, על מנת שתיפגש עמו. במקרה זה זממו של המשיב לא צלח, והמתלוננת לא נפגשה איתו. במהלך המגע המיני שביצע המשיב עם המתלוננות א', ג', ו', ו-ז', הוא צילם אותן בתמונות אינטימיות, בלא ידיעתן.

כאשר ניסו המתלוננות הנ"ל לנתק את קשריהן עם המשיב, הוא הראה להן את התמונות והסרטונים האינטימיים שצילם, ואיים לשלוח אותם לבני משפחותיהן. באמצעות איומים אלו, הטיל המשיב את מוראו על המתלוננות, וגרם לחלקן (המתלוננות א', ג' ו-ו') להיפגש עמו פעמים נוספות. במפגשים אלו, כפה המשיב את המתלוננות, לעיתים בכוח פיזי ולעיתים באמצעות איומים, לקיים איתו יחסי מין ולבצע בו מין אוראלי. בנוסף, המשיב סחט באיומים מהמתלוננות א' ו-ו', שיקים בסך כולל של עשרות אלפי שקלים, אותם פרט לכסף מזומן, בדרכים שונות. מלבד המעשים הללו, ביצע המשיב גם עבירות נוספות, כמפורט בכתב האישום.

בגין המעשים המתוארים לעיל, מייחס כתב האישום למשיב את ביצוע העבירות הבאות: אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות); מעשה סדום בנסיבות אינוס, לפי סעיף

347 בצירוף סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); חטיפה לשם ביצוע עבירת מין, לפי סעיף 374א, בנסיבות סעיף 377א(7) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין; תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 279 בצירוף סעיף 382(ב1) לחוק העונשין; סחיטה באיומים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין (ריבוי עבירות); סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הטרדה מינית, לפי סעיף 5(א) רישא לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (ריבוי עבירות); הלבנת הון, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (ריבוי עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין; הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי בידי המאשימה מצויות ראיות, לכאורה, להוכחת אשמתו של המשיב, ובהן, בין היתר: הודיה של המשיב (במספר מקרים); הודעות של המתלוננות; תיעוד חלק מהודעות הטקסט, שהוחלפו בין המשיב למתלוננות; הקלטה של שיחת איום בטלפון, שביצע המשיב; ועוד. נטען בנוסף, כי נסיבות ביצוע העבירות, ובהן היקפם הרב של המעשים, תחכומם, והסדרתיות שבהם, מלמדות על מסוכנותו הרבה של המשיב ליחיד ולציבור בכללותו. מסוכנות זו של המשיב, מתחזקת, על פי הנטען, נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות ב-13 תיקים שונים. לפיכך, טענה המבקשת כי בעניינו של המשיב מתקיימת עילת המסוכנות, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

בדיון בבקשה להארכת המעצר, בבית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ס' דבור), שהתקיים ביום הגשת כתב האישום, ביקש בא כוחו של המשיב לדחות את הדיון לצורך לימוד חומר הראיות. בעקבות זאת, הורה בית המשפט על דחיית הדיון ליום 19.8.2015, ועל מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

בדיון שנערך ביום 19.8.2015, במסגרת הליך המעצר, הסכים בא כוחו של המשיב, עו"ד שאדי חסן, על קיומן של ראיות מספיקות, לכאורה, להוכחת אשמתו של מרשו, ואישר כי מתקיימת עילת מעצר בעניינו. לצד זאת, ביקש בא כוחו של המשיב, כי בית המשפט יורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, לצורך בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. באת כוחה של המבקשת התנגדה לבקשה, בשל מסוכנותו ה"זועקת לשמיים" של המשיב. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי, על הפניית המשיב לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר מעצר בעניינו, וזאת עד ליום 8.10.2015. עם זאת, הבהיר בית המשפט כי הסבירות שהבקשה לשחרר את המשיב לחלופת המעצר תתקבל, איננה גבוהה.

ביום 10.9.2015, ועוד בטרם התקבל תסקיר המעצר בעניינו של המשיב, שלח בא כוחו של המשיב, בקשה להפניית מרשו להסתכלות פסיכיאטרית, בשל טענה להידרדרות חמורה במצבו הנפשי, בזמן מעצרו בכלא "צלמון".

ביום 7.10.2015, הוגש תסקיר המעצר בעניינו של המשיב. על פי האמור בתסקיר המעצר, המעמד לו זכה המשיב במסגרת תפקידו בפורום, יצר אצלו עיוותי חשיבה בכל הקשור למותר ולאסור. רמת הסיכון של המשיב, להישנות התנהגויות מנוגדות לחוק, הוערכה כגבוהה. לאחר בחינת חלופת המעצר שהוצעה בעניינו של המשיב, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה חד משמעית, לנוכח נסיבותיהן החמורות של העבירות שביצע המשיב, לכאורה, אל מול חלופת המעצר הכוללת "מערך פיקוח אנושי מתאים". הובהר בתסקיר, כי אם תתקבל חלופת המעצר שהוצעה, עליה להיות נוקשה ולכלול אלמנטים של פיקוח ודיווח, ובכלל זה איזוק אלקטרוני וניתוק מוחלט מכל אמצעי תקשורת, המאפשר חיבור לרשתות החברתיות.

לדיון בהליך המעצר, שהתקיים ביום 8.10.2015, התייצב סניגור חדש מטעם המשיב, עו"ד כמיל עודה, אשר הודיע כי לאחר התייעצות עם מרשו, הם נסוגים מהבקשה לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית, אשר הגיש הסניגור הקודם. בהמשך, ובהמלצת בית המשפט, הסכים בא כוחו של המשיב למעצרו של מרשו עד לתום ההליכים המשפטיים, אך ביקש כי יצוין בהחלטה שהאפשרות להגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר תהא שמורה לו. בית המשפט הורה כפי שהתבקש על ידי הסניגור.

4. ביום 3.12.2015, הוגשה בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר עד לתום ההליכים, מטעם המשיב. את הדיון שתוכן ליום 20.12.2015, ביקש בא כוחו של המשיב לדחות, בשל העובדה כי נבצר מעו"ד אמיר עראף, אשר הוצע כמפקח נוסף במסגרת חלופת המעצר המבוקשת, להגיע לדיון. בנסיבות אלו, נדחה הדיון ליום 24.12.2015.

בדיון שנערך ביום זה, טען בא כוחו של המשיב כי חלוף הזמן, מיום מעצרו של המשיב, והצפי להתמשכות ההליך העיקרי, בשים לב לעובדה שטרם התקיימו דיונים לשמיעת הוכחות, מחייבים את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. בא כוחה של המבקשת טען כי אין מקום לבחון בשנית את אותה חלופת מעצר שנדחתה, במסגרת הדיון מיום 8.10.2015, ולטעמו, דין הבקשה להידחות על הסף. בהמשך, נחקרו כלל המפקחים שהוצעו על ידי ההגנה. בתום הדיון, ועל רקע האמור בתסקיר המבחן, ביקש בא כוחו של המשיב, פעם נוספת, כי הלה יופנה לצורך קבלת חוות דעת פסיכיאטרית. בית המשפט המחוזי נענה לבקשה זו והורה על הפניית המשיב לקבלת חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, והתיק נדחה לעיון והחלטה.

בחוות הדעת הפסיכיאטרית, שהוגשה ביום 17.1.2016, נאמר כי התגלו במשיב קווי אישיות בולטים של פסיכופתיה, ואולם, נמסר בחוות הדעת כי העבירות הרבות שביצע, לכאורה, נבעו ממבנה אישיותו ולא בגין הפרעה פסיכוטית. עוד צוין בחוות הדעת, כי המשיב היה מודע למעשיו. הסיכון להישנות ולהסלמה של מקרים דומים הוערך כגבוה, ולבסוף, נקבע כי המשיב כשיר לעמוד לדיון.

ביום 17.1.2016, ניתנה ההחלטה בבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי עמד על מסוכנותו הרבה של המשיב, אשר נלמדת הן מנסיבות ביצוע העבירות והן מעברו הפלילי. עוד נקבע, כי אין בחלופת המעצר שהוצעה בעניינו של המשיב, אשר כלללה פיקוח בידי בני משפחה שחלקם נתונים למרותו של המשיב, בכדי ליצור את החיץ הדרוש בין המשיב לבין קורבנותיו ולאין את מסוכנותו הגבוהה. אשר על כן, הבקשה לעיון חוזר נדחתה.

5. ביום 22.2.2016, הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נימוקי הבקשה כללו, בין היתר, את אלה: חלוף הזמן מאז מעצרו של המשיב בתחילת חודש יולי 2015; העובדה כי שלושה דיונים לשמיעת ראיות בוטלו, עקב החלפת סנגורים בהליך העיקרי; וחלופת מעצר חדשה שהוצעה, המתבססת על מעצר בית בדירה שכורה באילת, בפיקוח צמוד של אשתו של המשיב ושל ידיד המשפחה. בתגובתה לבקשה, ציינה המשיבה כי הסיבה העיקרית לדחיית מועדי הדיונים לשמיעת ההוכחות בתיק העיקרי נעוצה בבקשתו של המשיב לשחרר את סנגורו מייצוגו, וזאת לאחר שבית המשפט הסביר לו שהדבר יוביל לדחיית מועדי הדיון שנקבעו לצורך זה. עוד נטען, כי לא חל שינוי במסוכנותו של המשיב, וכי לא חלף די זמן, בכדי להצדיק את קבלת הבקשה.

בדיון בבית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט י' בן חמו), מיום 2.3.2016, הציגה ההגנה חלופת מעצר אחרת, במכון לגמילה מסמים ומאלכוהול, בשם "בית חם", אשר מפעיל בתחומו אגף מיוחד שמתפקד כחלופת מעצר. לאחר האזנה לטיעוני הצדדים, החליט בית המשפט לדחות את הבקשה לעיון חוזר, תוך קביעה כי לא מתקיימת במשיב, אף לא אחת מהחלופות המנויות בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, המצדיקות עיון חוזר בהחלטה על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

6. ביום 11.4.2016, הגישה המבקשת בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב, ב-90 ימים נוספים. בדיון שנערך בבית משפט זה (בפני השופט נ' סולברג), ביום 19.4.2016, ניתנה הסכמתו של המשיב להארכת המעצר, בעקבות המלצת בית המשפט. לאור זאת, הורה בית המשפט על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, בהבהירו כי זכותו של המשיב להגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, תישמר.

7. ביום 31.5.2016, הוגשה לבית משפט המחוזי בנצרת, בקשה שלישית מטעם המשיב לעיון חוזר בהחלטת המעצר, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתבסס על חלוף הזמן מאז נעצר המשיב. לאחר שבחן את הסיבות להתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב (שעיקרן חילופי סניגורים וטיפולים רפואיים במשיב), ונתן דעתו למסוכנותו הרבה של המשיב, קבע בית המשפט כי לא קמה עילה לעיון חוזר, והבקשה נדחתה.

8. ביום 26.7.2016, הגישה המשיבה לבית משפט זה, בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים. בהחלטתו, ציין השופט י' עמית, כי "מסוכנותו של המשיב זועקת", והאריך את מעצרו של המשיב כמבוקש.

9. ההליך העיקרי בעניינו של המשיב, מתנהל בבית המשפט המחוזי בנצרת (בפני כב' השופטים: א' הלמן, א' קולה, ו-ד' צרפתי). ביום 19.8.2015, הוקרא כתב האישום למשיב. לבקשת בא כוחו של המשיב במסגרת ההליך העיקרי, עו"ד שאדי חסן, נדחה מענה המשיב לכתב האישום למועד מאוחר יותר. ביום 10.9.2015, הגיש בא כוחו של המשיב בקשה לשחררו מייצוגו של המשיב, בשל חוסר יכולתו של המשיב לממן את ייצוגו על ידי סניגור פרטי. בית המשפט נעתר לבקשה, והורה על מינוי סניגור חדש למשיב, מטעם הסניגוריה הציבורית. הסדרת ייצוגו של המשיב הובילה לדחייה של שני דיונים נוספים, שתוכננו במסגרת ההליך העיקרי.

בהמשך, ביום 19.11.2015, ביקשו הצדדים כי התיק יופנה להליך של גישור, בבית משפט המחוזי בנצרת (בפני

כב' השופט דבור), ובית המשפט נעתר לבקשה, והדבר הוביל לדחיות נוספות של מועדי הדיון שנועדו לשמיעת ההוכחות. לאחר כישלון הליך הגישור בין הצדדים, הגיש בא כוחו של המשיב, ביום 24.12.2015, הודעת כפירה מפורטת בכתב האישום. יצוין, כי הדיון שהיה קבוע ליום זה (24.12.2015) נדחה בשל שירות מילואים אליו נקרא בא כוחה של המבקשת.

ביום 7.2.2016 התקיימה ישיבת הוכחות בתיק, במסגרתה נשמעה עדותה של המתלוננת א', ועדותו של עד תביעה נוסף.

בדיון מיום 17.2.2016, מסר סניגורו של המשיב במסגרת ההליך המרכזי, עו"ד סעיד חדאד, כי המשיב מבקש לשחררו מייצוגו, לאור משבר אמון חריף שנתגלע בין השניים. בית המשפט נעתר לבקשתו של הסניגור, לאחר שהדגיש בפני המשיב כי הדבר יוביל לדחייה משמעותית נוספת של הדיונים בתיק העיקרי. בית המשפט דחה את הדיון שנועד להמשך ההוכחות בתיק, בכדי לאפשר לסניגוריה הציבורית שהות, על מנת לגבש את עמדתה באשר להעמדת סניגור ציבורי חלופי למשיב. בדיון תזכורת שהתקיים ביום 21.2.2016, הבהירה נציגת הסניגוריה הציבורית, עו"ד רימונה שלג, כי חילוקי הדעות בין המשיב לסניגור הקודם נבעו ממהלכים לא אתיים, שביקש המשיב מסניגורו לבצע. המשיב התחייב לשתף פעולה עם הסניגור הציבורי החדש שימונה לו. לאור הצורך בהסדרת הייצוג, נדחו דיוני הוכחות נוספים, שהיו קבועים לסוף חודש פברואר ותחילת חודש מרץ 2016. ביום 9.3.2016, התייצב עו"ד חאזם יוסף לדיון, והודיע כי הוא מייצג את המשיב, והוא זה שהופיע מטעמו בהליך שלפני.

ביום 22.6.2016, התקיים דיון הוכחות נוסף, במסגרתו נשמעו עדויותיהם של ארבעה עדי תביעה, לרבות המתלוננת ה'. דיונים נוספים לשמיעת ההוכחות, שתוכננו להתקיים בהמשך, בוטלו עקב אשפוזו של המשיב בבית חולים וניתוח שנערך לו.

על פי בקשתם, הופנו הצדדים פעם נוספת להליך גישור בבית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ס' דבור). על פי הודעת עדכון מטעם המבקשת, מיום 4.11.2016, גם הליך גישור זה לא נשא פרי. כיום, קבועים חמישה מועדי דיונים לשמיעת ההוכחות בתיק, והם: 8.11.2016, 23.11.2016, 13.12.2016, 15.12.2016, ו-21.12.2016.

הבקשה להארכת מעצרו של המשיב

10. ביום 10.10.2016, הוגשה לבית משפט זה בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, היא הבקשה המונחת לפניי. בבקשתה, הצביעה המבקשת על מסוכנותו הגבוהה של המשיב, הנלמדת, הן מנסיבות ביצוע העבירות (ובכלל זה, היקפם הגדול של המעשים, השיטתיות שאפיינה את ביצועם, חומרתם, ועוד) והן מעברו הפלילי המכביד של המשיב. המבקשת ציינה, כי לחובתו של המשיב, הרשעות קודמות ב-13 תיקים פליליים, שהאחרון שבהם משנת 2012, וזאת בגין ביצוע עבירות אלימות, עבירות נגד הסדר הציבורי, עבירות רכוש, וברירה ממשמורת חוקית. בגין ההרשעות הללו, ריצה המשיב שני עונשי מאסר בפועל, שהאחרון שבהם משנת 2004. עוד ציינה המבקשת, כי התמשכות ההליכים "רובצת לפתחה של ההגנה", עקב חילופי הייצוג של המשיב, פעם אחר פעם.

בדיון שנערך בפניי ביום 13.10.2016, ציין בא כוחו של המשיב, עו"ד חאזם יוסף, כי רוב המתלוננות העידו זה מכבר, והעדויות שנותרו הן של שוטרים ואזרחים, שאינם קשורים בביצוע העבירות. עובדה זו, כמו גם מצבו הרפואי של המשיב שהוחמר לאחרונה, מפחיתים, לטענתו של הסניגור, ממסוכנותו של המשיב. באת כוחה של המבקשת, עו"ד סיוון רוסו, הזכירה בדיון את קביעתו של בית משפט זה (מפי השופט י' עמית) בהחלטה על הארכת המעצר השנייה, לפיה מסוכנותו של המשיב "זועקת", וטענה כי נקודת האיזון אינה מובילה לכיוון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

11. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי על צרופותיה, ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב, כמבוקש.

12. כידוע, הארכת מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נעשית על יסוד איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירותו של הנאשם, שעה שעומדת לו חזקת החפות כל עוד לא הורשע, לבין האינטרס שבשמירה על שלום הציבור וביטחונו (בש"פ 7442/16 מדינת ישראל נ' אלחורטי (31.10.2016)); בש"פ 7994/16 מדינת ישראל נ' נפטלוביץ (31.10.2016); בש"פ 7823/12 מדינת ישראל נ' אבו עגינה (2.11.2012)). בגדרי איזון זה, על בית המשפט ליתן דעתו למגוון שיקולים, ובכללם: משך מעצרו של הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; מידת המסוכנות של הנאשם, כפי שהיא עולה מכתב האישום ומעברו הפלילי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט או הימלטותו מן הדיון; האפשרות להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה מתאימה; וכן קצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו. בהקשר זה נקבע, כי ככל שיתמשכו הליכי משפטו של הנאשם, ייטה האיזון לעבר שחרורו לחלופת מעצר. עם זאת, יש לבחון את נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה (בש"פ 5681/16 מדינת ישראל נ' מלול (22.2.2016); בש"פ 2105/14 מדינת ישראל נ' אגדה (1.4.2014)).

13. מסוכנותו של המשיב במקרה שלפניי, היא מהגבוהות, ובצדק ציין חברי השופט י' עמית כי מדובר במסוכנות "זועקת". מספר קורבנותיו של המשיב; היקף עבירות המין שבוצעו, העומדות ברף חומרה גבוה; השיטתיות והתחכום בהם נקט המשיב; כמו גם העבירות הנלוות שבוצעו על ידי המשיב, כל אלו מצביעים באופן ברור על מסוכנות גבוהה הנשקפת מן המשיב, הן כלפי קורבנותיו והן כלפי הציבור בכללותו. יתר על כן, בעניינו של המשיב קיים גם חשש מובנה מפני שיבוש הליכי המשפט, וזאת לנוכח כוחו ומעמדו של המשיב בקרב הקהילה אליה הוא משתייך, ודרכי הפעולה בהן הוא נקט, לכאורה, כלפי קורבנותיו. חששות אלו, אינם ניתנים לאיון, לפחות לעת הזאת, באמצעות חלופת מעצר.

לצד השיקולים הנ"ל, ראוי ליתן את הדעת גם להתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב. עסקינן בהארכת מעצר שלישית, כאשר בא כוחו של המשיב טען בדיון שנערך בפניי, כי סיומם של ההליכים המשפטיים אינו נראה באופק. עם זאת, יש לומר כי התמשכות ההליכים במקרה דנן נבעה, בראש ובראשונה, בשל טעמים הקשורים במשיב עצמו, ובעיקר נוכח העובדה כי הוא החליף את ייצוגו שלוש פעמים (פעמיים במסגרת ההליך העיקרי, ופעם אחת במסגרת הליך המעצר). סיבות נוספות להתמשכות ההליכים היו הליכי גישור שאליהם הופנו הצדדים, לבקשתם, ומצבו הבריאותי של המשיב, שהצריך את אשפוזו. בדיון שנערך בפניי, לא חלקה ההגנה על כי התמשכות ההליכים לא נבעה בשל התנהלותה של התביעה או מטעמים הקשורים בבית המשפט. בנסיבות אלו, הגעתי לכלל מסקנה כי התמשכות ההליכים במקרה

דנן אינה מטה את הכף לכיוון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

14. בעניינו של המשיב קבועים כיום חמישה מועדי דיון לשמיעת הראיות. עם זאת, בשלושה מן המועדים שנקבעו מדובר בחצאי ימים בלבד, ולפיכך, אודה לבית המשפט המחוזי הדן בהליך העיקרי, אם יעשה מאמץ להוסיף ימי דיונים, ככל שלדעתו לא יהיה סיפק במועדים שנקבעו, בכדי להשלים את פרשת הראיות בתיק, בתוך תקופת ההארכה הנוכחית.

15. בקשת המעצר מתקבלת בזאת. מעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים נוספים, החל מיום 23.10.2016, או עד למתן פסק דין בעניינו, בתפ"ח 52167-07-15, בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בחשון התשע"ז (8.11.2016).

ש ו פ ט
